

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: -

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete alapján megismételt közigazgatási hatósági eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez. A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya. Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos,
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul),
- 3.) Rendőr-főkapitányság (tájékoztatásul),
- 4.) Irattár.

INDOKOLÁS

I.

Panaszos személyesen terjesztette elő panaszát a vele szemben ugyanazon a napon foganatosított rendőri intézkedés miatt. A Panaszos ezt követően többször kiegészítette panaszát.

A Panaszos előadta, hogy volt élettársával van egy közös gyermekük, akivel a kapcsolattartást bírósági döntés szabályozza.

*-n, hétfőn reggel *-ra kellett volna a gyermeket édesanyjának átvinnie a Panaszoshoz, de ez nem történt meg, ezért a Panaszos volt élettársához ment, aki nem nyitott neki ajtót. A Panaszos ezt követően kért rendőri segítséget, azonban állítása szerint az intézkedő rendőrök ahelyett, hogy segítettek volna neki abban, hogy gyermekét láthassa, őt igazoltatták, majd megbilincselve bevitték a Rendőrkapitányságra (a továbbiakban: Rendőrkapitányság).

A Panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. indokolatlanul hosszú idő alatt történő helyszínre érkezést;
2. gyermekláthatás akadályoztatását;
3. igazoltatás jogszerűségét;
4. intézkedés céljával kapcsolatos közlés elmaradását;
5. előállítását;
  - 5/a) előállítás jogszerűségét;
  - 5/b) előállítás okával kapcsolatos tájékoztatás elmaradását;
  - 5/c) előállítás időtartamát;
6. előzetes figyelmeztetés nélkül történő testi kényszer és bilincs alkalmazásának jogszerűségét;
7. rendőrök hangnemét;
8. hozzátartozó vagy más személy értesítésének hiányát;
9. személyes tárgyainak elvételét, diktafonról készített felvételek törlését;
10. elfogult intézkedést;
11. rendőrök által elkövetett bántalmazást.

II.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárásban – az előállítás jogszerűsége és időtartama, a testi kényszer és bilincs alkalmazásának jogszerűsége, a rendőrök hangneme és a hozzátartozó vagy más személy értesítésének elmaradása tekintetében – született helyt adó döntés, egyebekben a panasz elutasításra került.

A főkapitányi döntéssel szemben a Panaszos felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett elő.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) ítéletében az alábbiak szerint döntött:

„A Bíróság az alperes határozatát, a rendőri intézkedés elleni panaszt elutasító részében hatályon kívül helyezi, és az alperest e körben új eljárásra kötelezi.”

A Bíróság ítélete az alábbiakat tartalmazza:

„A felperes az eljárás során iratbetekintési jogával nem élhetett, azt a hatóság részére nem biztosította a határozat meghozatala előtt, következésképpen a felperes észrevételt, nyilatkozatot sem tehetett, és bizonyítási indítványokkal sem élhetett, mindez pedig a felperes eljárási jogainak súlyos sérelmét eredményezte.”

Erre figyelemmel a Bíróság a felperes keresetét alaposnak találta és ítéletével *„az alperes határozatát a panaszt elutasító részében hatályon kívül helyezte és az alperest e körben új eljárásra kötelezte”* azzal, hogy *„az új eljárás során a felperes részére a beszerzett bizonyítékokat rendelkezésre kell bocsátani, és a Ket.-ben előírtaknak megfelelően nyilatkozattételi, iratbetekintési, észrevételezési jogot kell részére biztosítani, és fel kell hívni, hogy bizonyítási indítványait jelentse be. Amennyiben pedig az alperes a felperes által előterjesztett bizonyítási indítványokat esetlegesen mellőzi, a határozat indokolásában a Ket. 72. § (1) bekezdés eb) pontja szerint ki kell térnie arra, hogy az ügyfél által felajánlott bizonyítékokat, illetőleg bizonyítást a hatóság mely indokok alapján mellőzte.”*

A megismételt közigazgatási hatósági eljárásban *-n az ügyben keletkezett bizonyítékok ismertetésére került sor, majd a határozattal a panasz elutasításra került.

A Panaszos a főkapitányi döntéssel szemben ismét felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben kérte a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését, tekintettel arra, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság az előző ítéletben foglaltak ellenére nem tette lehetővé a teljes iratanyag megismerését, valamint anélkül mellőzte bizonyítási indítványait, hogy annak kellő indokát adta volna.

A Bíróság ítéletében az alábbiak szerint döntött:

„A bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.”

A Bíróság ítélete az alábbiakat tartalmazza:

„Az alperes helyesen járt el, amikor * napján a Ket. 70. § (1) bekezdése alapján csak a bizonyítékokat ismertette a felperessel, ugyanakkor – figyelemmel arra, hogy ezen alkalommal felperes egyértelmű nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy az ügyben keletkezett összes iratba be kíván tekinteni – a Ket. 68. § (1) bekezdése alapján erre is lehetőséget kellett volna részére biztosítani, akár azonnal, akár egy újabb időpontban.”

„A bíróság azt is megállapította, hogy az alperes nem indokolta meg valamennyi, a felperes által előterjesztett bizonyítási indítvány mellőzését. Felperes nemcsak a * térfigyelő kamera, hanem a Rendőrkapitányság külső és belső biztonsági kamerái által rögzített felvételek beszerzését indítványozta, továbbá a 107 és 112-es központba a * napján érkezett bejelentések vizsgálatát, különös tekintettel * bejelentésére, végül kérte megkeresni a telefonszolgáltatókat azzal kapcsolatban, hogy *-t hányszor hívták a Rendőrkapitányság vonalas és szolgálati telefonszámairól * és * között. Alperesi határozat

utóbbi bizonyítási indítványok mellőzésével kapcsolatban semmiféle indokot nem tartalmaz, részben maguk a bizonyítási indítványok sem kerültek feltüntetésre a határozatban.”

„Az új eljárás során az alperesnek a ítéletben foglaltak maradéktalan megtartásával kell eljárnia, figyelemmel a bíróság által a fentiekben kifejtettekre.”

A Bíróság ítéletében foglaltakra tekintettel a Panaszos *-n *-kor megtartandó iratokba történő betekintésről *-n kiadmányozott végzésben értesítésre került. A Panaszos az eljárási cselekmény napján nem jelent meg, e-mail útján részére adott tájékoztatásra sem válaszolt. A hatósághoz visszaérkezett tértivevény tanúsága szerint a Panaszos a küldeményt *-án átvette.

A panasz tárgyában *-n elutasító döntésről rendelkező határozat született.

A főkapitányi döntéssel szemben a Panaszos az mckown@freemail.hu e-mail címről *-n érkeztetett igazolási kérelmet juttatott el – törvényes határidőn belül – az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat Központi Panasziroda funkcionális e-mail címére, amelyben kérte a határozat visszavonását, figyelemmel arra, hogy távolléte miatt a végzést az iratokba való betekintés napján tudta csak átvenni. A Panaszos úgy rendelkezett, hogy igazolási kérelmének kedvezőtlen elbírálása esetén a beadvány a bíróság részére felülvizsgálat céljából kerüljön továbbításra.

Az igazolási kérelemnek helyt adva a határozat a végzéssel visszavonásra és a közigazgatási hatósági eljárás megindításra került. A Panaszos *-n *-kor az ügyben keletkezett iratokba betekintett, az üggyel kapcsolatban indítványokat terjesztett elő és észrevételeket tett.

Az indítványokra figyelemmel, az intézkedő rendőrök és tanúk nyilatkozatainak, valamint a rendőrség által rögzített hanganyag beszerzése érdekében megkeresésre kerültek a kapcsolódó szabálysértési- és büntetőeljárást folytató hatóságok, így a Központi Nyomozó Főügyészség * Regionális Osztálya, a * Ügyészség, valamint a Rendőrkapitányság. A megkeresésekre adott válaszok megérkezését követően a Panaszos a végzéssel értesítésre került a bizonyítékok *-n *-kor tartandó ismertetéséről.

A Panaszos az eljárási cselekményen nem jelent meg, magát előzetesen nem mentette ki, kifogást nem terjesztett elő.

A hatósághoz visszaérkezett tértivevény tanúsága szerint a Magyar Posta a végzést első alkalommal *-n, második alkalommal *-n kísérelte meg kézbesíteni, mindkét alkalommal értesítőt hagyva a helyszínen. *-n a küldemény „nem kereste” jelzéssel visszaküldésre került, amely *-n ékezett a hatósághoz.

III.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- *-n, személyesen előterjesztett panaszbeadvány;
- az előállítás időtartamáról készült igazolások;
- OMSZ Mentési dokumentációs lap és Kórház által kiállított ambuláns-kezelő lap;
- panasz-kiegészítés és beadvány;

- adatszolgáltatás;
- kivizsgáló jelentés;
- kivizsgáló rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- jegyzőkönyv iratismertetésről;
- az előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról, és a hozzá kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás;
- jelentés;
- Panaszos által készített hangfelvételek;
- tájékoztató levél;
- végzés ügyfél értesítéséről;
- jegyzőkönyv iratismertetés elmaradásáról;
- végzés ügyfél értesítéséről;
- beadvány;
- jegyzőkönyv iratismertetésről;
- átirat belföldi jogsegélyről;
- Kft. tájékoztató levele;
- végzés értesítésről;
- feljegyzés;
- előterjesztett igazolási kérelem;
- végzés határozat visszavonásáról és eljárás megindításáról;
- Bíróság ítéletei;
- jegyzőkönyv iratok betekintéséről;
- átirat Központi Nyomozó Főügyészség részére;
- Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztályának határozata nyomozás megszüntetéséről;
- Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztályának átirata ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panasziroda vezetője részére.

IV.

A rendelkezésre álló – a határozat III. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A kivizsgáló rendőri jelentés szerint a Panaszos *-n *-kor tett bejelentést a Rendőrség segélyhívó számára, miszerint volt élettársa nem engedte be őt a lakásába – bírósági végzésben foglalt – gyermekláthatás céljából. A bejelentés alapján a Rendőrkapitányság ügyeletes *-n *-kor EDR rádión, nyílt forgalmazásban utasította a gépkocsizó járőrszolgálatot ellátó rendőröket, hogy jelenjenek meg a *utcában, mert onnan gyermekláthatással összefüggő vitáról érkezett bejelentés.

A rendőri jelentés szerint a rendőröket a helyszínen a Panaszos fogadta, aki elmondta, hogy A VOLT ÉLETTÁRSA a közös gyermekkel való kapcsolattartást akadályozta, amelyre vonatkozóan bírósági végzéssel rendelkezett. A rendőrök a Panaszossal közösen A VOLT ÉLETTÁRSA meghallgatása céljából becsengettek a * számú lakásba. A VOLT ÉLETTÁRSA a rendőröket beengedte, azonban a Panaszost nem, arra hivatkozva, hogy nincs bejelentve oda. A Panaszos a folyosón maradt, és „*örjöngeni*” kezdett. A VOLT ÉLETTÁRSA elmondta, hogy

a gyermeket nem kívánja átadni. A VOLT ÉLETTÁRSA meghallgatása közben a Panaszos a folyosón folyamatosan kiabált, ütötte a bejárati ajtót, azt csak azért nem tudta kinyitni, mert kulcsra zárt állapotban volt. Ezt követően a rendőrök A VOLT ÉLETTÁRSA részére a jogi felvilágosítást megadták, amelyet tudomásul vett, a rendőrök pedig távoztak a lakásból.

A Panaszos kérdőre vonta a rendőröket a volt élettársával szembeni intézkedéssel kapcsolatban – véleménye szerint elfogultak voltak –, egyben követelte gyermekének lakásból történő kihozatalát. A rendőrök közölték a Panaszossal, hogy erre nincs lehetőségük, a gyermekkel való kapcsolattartással és elhelyezéssel összefüggő problémával a gyámhatósághoz kell fordulnia. A Panaszos szidalmazni kezdte a rendőrséget, a rendőrökkel pedig személyeskedett, hogy mennyire „tudatlanok”, nem tudják mi a dolguk, a rendőrök „semmirekellők”. A rendőrök felszólították a Panaszost, hogy hagyja el a lépcsőházat és hangoskodásával ne zavarja az ott lakókat. A lépcsőházból kiérve a Panaszost a rendőrök igazolásra szólították fel, aki közölte, hogy majd ha kedve lesz, majd ismét csengetett A VOLT ÉLETTÁRSA kapucsengőjén.

A Panaszos által rögzített hangfelvételen hallható, amint a férfi járőr a Panaszost igazolásra hívta fel, miszerint „*Igazolja magát a rendőri felszólításra!*”, erre a Panaszos „*Miért Uram?*” felelte, erre a rendőr „*Még egyszer .... igazolja magát vagy nem?*”, erre a Panaszos „*Szeretném megkérdezni miért?*”, erre a rendőr „*Mert intézkedés alá vontam.*”, erre a Panaszos „*De miért?*”, a rendőr „*Mert Ön hívott ki ide minket.*”, erre a Panaszos „*Na hát akkor!*”, erre a rendőr „*Ehhez van jogköröm.*”, majd a rendőr „*Na igazolja magát!*”, amelyre a Panaszos közölte, hogy „*Persze uram majd mindjárt.*”, erre a rendőr „*Most!*”, erre a Panaszos „*Mh.*”. Eközben a kaputelefon csengője hallatszott. Ezután a rendőr közölte, hogy „*Jó, nem igazolja magát, előállítjuk a kapitányságra, jó, jöjjön!*”.

Arra figyelemmel, hogy a Panaszos többszöri felszólításra sem igazolta magát, illetve el akarta hagyni a helyszínt, a rendőrök a Panaszost két karjánál megfogva a szolgálati gépjárműhöz akarták vezetni, mire a Panaszos megpróbálta a rendőri fogásból karját kirántani. Ezt követően a Panaszossal szemben a rendőrök testi kényszert alkalmazva kezeit hátra helyzetbe bilincselték, amelyre figyelmeztetés nem történt, mert az ezzel járó késedelem veszéllyel járt volna. Ezután a Panaszost a szolgálati gépjármű jobb hátsó ülésére ültették, egyben közölték vele, hogy a Rendőrkapitányságra előállítják, mivel az igazolást megtagadta, valamint az intézkedés alól ki akarta vonni magát. Erre a Panaszos ismét szidalmazta a rendőröket és közölte, hogy hívják fel az ügyvédjét.

A Rendőrkapitányságon a Panaszoshoz a rendőrök mentőt hívtak, mivel a Panaszos olyan kijelentést tett, miszerint ki fogja „*rúgatni*” a rendőröket arra hivatkozva, hogy őt bántalmazták. A Mentőszolgálat munkatársai *-n *-kor érkeztek a Rendőrkapitányság épületébe, ahol a Panaszost megvizsgálták és megállapították, hogy a bilincselés következtében a Panaszos csuklóján hámsérülés keletkezett, más sérülése nem volt. Ezután a Panaszos a Rendőrkapitányságról *-n *-kor távozott.

Az intézkedéssel kapcsolatban a rendőri jelentésben megjegyzésre került, hogy a Panaszos az intézkedés alatt folyamatosan diktafonnal rögzített mindent, amelyhez a rendőrök nem járultak hozzá. Többször felszólították a Panaszost, hogy kapcsolja ki, azonban a Panaszos úgy nyilatkozott, hogy a „*kirúgatáshoz*” a felvétel bizonyítékul szolgál. A Panaszos folyamatosan provokatív magatartást tanúsított és kivonta magát a jogszerű rendőri intézkedés alól.

V.

A Panaszos által *-n a panasz tárgyában előterjesztett észrevételek, indítványok az alábbiakban összegezhetőek.

1) A Panaszos a teljes iratanyagba be kívánt tekinteni, amelyre nem volt lehetősége, így azokra észrevételt sem tudott tenni.

A **kérelemnek helyt adva** a hatóság *-n az Ákr. 33. § (1) bekezdése alapján a teljes ügyiratba történő betekintés lehetőségét biztosította, melyről jegyzőkönyv került felvételre.

2) A Panaszos állítása szerint a Rendőrkapitányság vezetője több alkalommal elfogultságot jelentett be az őt érintő eljárások elbírálása vonatkozásában, illetőleg több alkalommal a Rendőrkapitányság az őt érintő eljárásokból kizárásra is került. Erre figyelemmel a Panaszos álláspontja szerint amennyiben a kapitányságvezetővel szemben kizárási ok merül fel, úgy többet nem járhat el a Panaszos ügyeiben, azt egyenként nem kell a továbbiakban vizsgálni, amely alapján a helyszínre másik Rendőrkapitányság járőreit kellett volna küldeni.

Az intézkedéskor hatályban volt, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 42. §-a rendelkezik a kizárásról, amely alapján az ügy elintézésében résztvevő személy vagy az egész hatóság részvételét zárja ki. Ennek alapján a kizárásra vonatkozó jogszabályt csak folyamatban lévő hatósági eljárásra lehet alkalmazni, így a rendőri intézkedés kezdeményezése nem tekinthető hatósági eljárásnak, ezért a **Panaszos vonatkozó álláspontja alaptalan**.

3) A Panaszos továbbra is hangsúlyozta, hogy a rendőrök elfogult intézkedést tanúsítottak. Álláspontja szerint a becsatolt felvételtől és a Panasztestület által hozott állásfoglalásból is kitűnik, hogy a lépcsőházban nem hangoskodott, nem rugdosta az ajtót, nem tanúsított antiszociális magatartást, hiszen a ház lakóitól sem érkezett erre vonatkozó bejelentés. Erre figyelemmel a Panaszos ismételten kiemelte, hogy a rendőri jelentés valótlan tartalmú, amely körülmény az eljárás során nem került kivizsgálásra.

A Panaszos által előadottak bűncselekmény (közokirat-hamisítás) elkövetésére utalnak, amelynek elbírálása kívül esik a közigazgatási hatósági eljárás keretein, annak tisztázása büntetőeljárás hatálya alá tartozik. **Hatáskör hiánya miatt ezen kérdés vizsgálatát mellőztem**, ugyanakkor a Panaszosi felvetésről – az azt tartalmazó jegyzőkönyv megküldésével – az illetékességgel és hatáskörrel rendelkező **Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya tájékoztatásra került**.

4) A gyermekláthatással összefüggően a Panaszos ismételten hangsúlyozta, hogy a volt élettársát jogainak érvényesítéséről részletesen kioktatták, ellenben őt nem. Állítása szerint a rendőrök nem győződtek meg a gyermeke testi épségéről, aki anyai nagyszülők által bezárva, illetve lefogva volt a belső szobában. A gyermeket a helyszínen nem hallgatták meg. Ezzel összefüggésben a rendőri jelentés szintén valótlan tartalmú, mert a bejárat kapunál az egyik rendőrtől gyermeke felől érdeklődött, aki közölte, hogy látta a gyermeket, jól van, beszélt vele, azonban a rendőri jelentés szerint a rendőr a lakásban a gyermekkel nem találkozott, nem látta. A Panaszos álláspontja szerint a rendőrnek meg kellett volna győződnie, hogy a gyermek hol van, mi történt vele; elmondása szerint elfogult intézkedésre utal az is, hogy A VOLT ÉLETTÁRSA által tett korábbi bejelentések következtében a rendőrök jelzéssel éltek

a gyámhivatal felé, azonban jelen bejelentés vonatkozásában a rendőrök nem tettek eleget jogszabályi kötelezettségüknek.

A Panaszos által előadottak bűncselekmény (közokirat-hamisítás) elkövetésére utalnak, amelynek elbírálása kívül esik a közigazgatási hatósági eljárás keretein, annak tisztázása büntetőeljárás hatálya alá tartozik. **Hatáskör hiánya miatt ezen kérdés vizsgálatát mellőztem**, ugyanakkor a Panaszosi felvetésről – az azt tartalmazó jegyzőkönyv megküldésével – az illetékességgel és hatáskörrel rendelkező **Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya tájékoztatásra került.**

5) A Panaszos állítása szerint a testi kényszer és a bilincs alkalmazására a rendőrök nem figyelmeztették, ellenállást, provokatív magatartást nem tanúsított, csupán a kapucsenget megnyomva, mint aggódó apa szeretett volna gyermekével beszélni. Nemhogy hatszori, hanem egyszeri felszólítás sem hangzott el a bilincselés előtt – e tekintetben valótlán tartalmú a rendőri jelentés –, amely körülmény vizsgálatára szintén nem került sor.

A Panaszos által előadottak bűncselekmény (közokirat-hamisítás) elkövetésére utalnak, amelynek elbírálása kívül esik a közigazgatási hatósági eljárás keretein, annak tisztázása büntetőeljárás hatálya alá tartozik. **Hatáskör hiánya miatt ezen kérdés vizsgálatát mellőztem**, ugyanakkor a Panaszosi felvetésről – az azt tartalmazó jegyzőkönyv megküldésével – az illetékességgel és hatáskörrel rendelkező **Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya tájékoztatásra került.**

6) A Panaszos indítványozta a * utcába telepített térfigyelő kamerarendszer *-n * és * közötti időben rögzített felvételeinek, valamint a rendőrség által rögzített felvételeknek, illetőleg A VOLT ÉLETTÁRSA bejelentését tartalmazó hanganyagnak a beszerzését.

A * utcai térfigyelő kamera által rögzített felvételek beszerzése tárgyában a Kft. vezetője által *-n adott tájékoztatás alapján megállapítást nyert, hogy a felvételeket a Rendőrkapitányság kezelte az Rtv. 42. § (2) bekezdése alapján. Erre tekintettel megállapítható, hogy az Rtv. 42. § (7) bekezdés b) pontja alapján a felvételek törlésre kerültek, így azok beszerzése nem volt lehetséges. A leírtak miatt a térfigyelő kamera felvételének beszerzésére **tett indítványt elutasítottam.**

7) A Panaszos aggályosnak tartotta, hogy nem indult fegyelmi eljárás az intézkedő rendőrrel szemben az általa helyszínen tanúsított rendőri magatartás miatt. Ezzel kapcsolatban már a helyszínen, de a „*későbbi levelében*” is kérte, hogy az intézkedés időpontjában a helyszínen elhaladó „*idősebb hölgy*” adatai kerüljenek rögzítésre, hogy tanúként előadhassa az ott látott rendőri erőszakot és brutalitást, valamint a részrehajló intézkedést.

Az intézkedéskor hatályban volt, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 126. § (1) bekezdése értelmében „*A fegyelmi jogkört – a (2)-(5) bekezdésben meghatározott kivételekkel – az állományilletékes parancsnok gyakorolja.*” A hivatkozott jogszabályhely alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrrel szembeni esetleges fegyelmi eljárás megindítása az állományilletékes parancsnok hatásköre, amely okán **jelen észrevétel vizsgálatát mellőztem.**

Megállapítottam, hogy a rendőri bántalmazással kapcsolatban a Nyomozó Ügyészség – hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt – nyomozást folytatott le, amelyet később a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya – mivel a cselekmény nem bűncselekmény – megszüntetett. A Nyomozó Ügyészségen felvett, iratok megtekintéséről szóló jegyzőkönyvben a Panaszos által előadott, bűncselekmények gyanúját felvető körülmények rögzítésre kerültek. Az intézkedés során elkövetett rendőri bántalmazás kérdésében dönteni a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ügyészség jogosult, jelen eljárásnak az nem feladata.

A Panaszos által megjelölt – név szerint be nem azonosított – „*idősebb hölgy*” tanúként **történő meghallgatására tett indítványt** a személy azonosíthatatlansága okán **elutasítottam**.

8) A Panaszos indítványozta továbbá a 107 és 112-es központba *-n érkezett bejelentések vizsgálatát, különös tekintettel A VOLT ÉLETTÁRSA bejelentésére, egyben kérte megkeresni a telefonszolgáltatókat azzal kapcsolatban, hogy a volt élettársát hányszor hívták a Rendőrkapitányság vonalas és szolgálati telefonszámairól *. és *. között. Ezzel összefüggésben a Panaszos indítványozta még A VOLT ÉLETTÁRSA lakcímkártyáján, személyi igazolványán szereplő adatok ellenőrzését – mivel tudomása szerint az intézkedés időpontjában azon más lakcímadat szerepelt, az csupán * évben változott meg –, figyelemmel az igazoltatás során rögzített adatokra, amely álláspontja szerint igazolja, hogy a rendőrök a jelentésben valótlán adatokat rögzítettek, majd azt utólag meghamisították. Ha valóban igazoltatták a volt élettársát, akkor a rendőr nem írhatott volna később „*más tényeket a személyi igazolványáról, a lakcímkártyájáról*”, amely körülmény szintén nem került kivizsgálásra. A Panaszos elmondása szerint a Robotzsaru pontosan rögzíti, hogy a jelentés mikor, milyen tartalommal készült, annak tartalma később megváltoztatásra kerülhet, ezért kérte annak megállapítását, hogy a rendőri jelentések mikor készültek, azokon utólag mikor változtattak. Amennyiben a jelentések utólag manipulálhatóak, akkor azok hitelessége megkérdőjelezhető, mint ahogy az igazolásokon is eltérő dátum szerepel szabadon bocsátásának időpontjaként.

A Panaszos által sérelmezett rendőri intézkedés vonatkozásában A VOLT ÉLETTÁRSA panaszbeadványt nem terjesztett elő, illetve a vele kapcsolatban megfogalmazott indítványok – miszerint a Panaszos kérte a 107-es és 112-es központba a *-n a volt élettársától érkezett bejelentések vizsgálatát, továbbá kérte megkeresni a telefonszolgáltatókat azzal kapcsolatban, hogy a volt élettársát hányszor hívták a Rendőrkapitányság vonalas és szolgálati telefonszámairól *. és *. között – jelen panasz eljárás vizsgálata szempontjából irrelevánsak, ezért A VOLT ÉLETTÁRSA bejelentéseivel összefüggő hívások vizsgálatára irányuló **indítványt szintén elutasítottam**.

*-n a Panaszos betekintett az ügy irataiba. Ennek során további – az alábbiakban összegzett – indítványokat, kérelmeket terjesztett elő, illetve észrevételeket tett.

9) Az ügyirat 156-161. oldalszámú, illetve 186-191. oldalszámú irataiba nem tekinthetett be, kérte azok megismerésének biztosítását.

Az **indítványnak helyt adva** a Panaszos részére a hatóság a bizonyítékok *-n *-ra időpontot tűzött ki, amelyről a * számú végzés a Panaszos részére postai úton megküldésre került. A Panaszos az eljárási cselekményen nem jelent meg, magát előzetesen nem mentette ki, kifogást nem terjesztett elő. A hatósághoz visszaérkezett tértivevény tanúsága szerint a Magyar Posta a végzést első alkalommal *-n, második alkalommal *-n kísérelte meg kézbesíteni, mindkét alkalommal értesítőt hagyva a helyszínen. *-én a küldemény „*nem kereste*” jelzéssel visszaküldésre került.

10) Kérte az ügyirat 1-3. oldalszámú, a 21-23. oldalszámú, a 24. oldalszámú, valamint a 35. oldalszámú iratai megválaszolását, valamint a sérelmezett intézkedés napján általa a rendőrségen tett bejelentés hanganyagáról készített adathordozó (CD) tartalmának ismertetését. Sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrökkel szemben nem indult fegyelmi eljárás. Állította, hogy a rendőri jelentések valótlán tartalmúak, amely kapcsán a panaszát kivizsgáló rendőrnek feljelentési kötelezettsége volt, amelynek az elmulasztása bűnpártolásra utal, illetve elfogultságot vet fel.

Az 1-3. oldalszám alatti beadványban – amely büntetőeljárásban szakértő kirendelésének elmaradása miatti panaszról szól – foglaltakról való döntés büntetőeljárás hatálya alá tartozik. A beadványt a Panaszos egyidejűleg az elbírálásra hatáskörrel rendelkező ügyészség részére is megküldte. A 21-26. oldalszám alatti irat a Panasztestület adatkérését tartalmazza, amely a megkeresett szerv részéről megválaszolásra került. A 35. oldalszámon szereplő ügyféli nyilatkozat olyan okiratok valóságát kérdőjelezi meg, amelyet az ügyel kapcsolatban folytatott büntetőeljárás során az eljáró ügyészség megvizsgált. **Ezen indítványokat elutasítottam.**

A Panaszos által – az intézkedést megelőzően a rendőrségre – tett bejelentésről készült **hangfelvétel megismerésére irányuló kérelemnek helyt adtam**, a bizonyítékok ismertetésére kitézött eljárási cselekményen a Panaszos nem jelent meg.

Az intézkedő rendőrökkel szemben **fegyelmi eljárás megindítására** – a korábban kifejtettek alapján – az állományilletékes parancsnok rendelkezik hatáskörrel, ezért ezen **észrevétel vizsgálatát mellőztem.**

A panasz kivizsgálása kapcsán a rendőrök részéről bűnpártolás lehetőségét felvető Panaszosi utalásra tekintettel az **irat a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya részére megküldésre került.**

11) Kifogásolta, hogy nem került kivizsgálásra azon panasza, amely szerint ügyvédje nem került kiértesítésre előállításakor. Észrevételezte, hogy az ügyirat 63. és 73. oldalán szereplő igazolások nem eredetiek, azokról hiányzik az aláírása és a rájegyzése.

A kifogást elutasítottam, mert az a határozattal – bírósági ítélet által nem érintetten – korábban elbírálásra került. **Az észrevételt elutasítottam**, mert a hiányosként észrevételezett igazolás több példányban került becsatolásra, a hiánytalan irat a 64. és a 65. oldalon is fellelhető.

12) Kifogásolta, hogy a Robotzsaru integrált ügyviteli, ügyfeldolgozó és elektronikus iratkezelő rendszerben indítványa ellenére nem került leellenőrzésre az előállítással kapcsolatos rendőrségi iratok keletkezésének ideje, amely alátámasztaná azok valótlanágát.

A rendőrségi iratok hitelességét megkérdőjelező utalásról való döntés büntetőeljárás hatálya alá tartozik, amelyet az ügyel kapcsolatban folytatott büntetőeljárás során az eljáró ügyészség megvizsgált, ezért **az indítványt elutasítottam.**

13) Kifogásolta, hogy ügyvédje, akinek a kiértesítését elmulasztották, nem került tanúként kihallgatásra.

A kifogást elutasítottam, mert az a határozattal – bírósági ítélet által nem érintetten – korábban elbírálásra került.

14) Ismételten sérelmezte, hogy a bilincselés végrehajtása során arra sétáló hölgy a kivizsgáláskor nem került tanúként kihallgatásra, valamint hogy nem került ellenőrzésre, hogy a *szám alatti társasház lakóitól érkezett-e hangoskodás miatti bejelentés a rendőrségre, mivel ilyen bejelentés hiánya álláspontja szerint alátámasztaná, hogy ő nem kiabált a folyosón.

A tanúkénti meghallgatásra irányuló kérelmet a személy beazonosíthatatlansága miatt elutasítottam.

A **bejelentések ellenőrzésére tett indítványt** szintén **elutasítottam**, mert az csupán feltételezésen alapul. A bejelentések hiányából nem következik a rendőri intézkedés szükségességét megalapozó magatartás el nem követése.

15) Kifogásolta, hogy a * szám alatti társasház lakói a kivizsgáláskor nem kerültek tanúként kihallgatásra. Észrevételezte, hogy az intézkedéssel kapcsolatban keletkezett rendőri jelentések több szempontból is valótlanságokat tartalmaznak.

A **tanúk felkutatására irányuló indítványt** a jelentős, több mint fél évtizedes időmúlásra tekintettel elutasítottam. A rendőrségi iratok hitelességét megkérdőjelező utalásról való döntés büntetőeljárás hatálya alá tartozik, melyet az ügyel kapcsolatban folytatott büntetőeljárás során az eljáró ügyészség megvizsgált, ezért az indítványt **elutasítottam**.

16) Kifogásolta, hogy esetében a rendőrség nem tett eleget a gyámhivatal felé történő jelzési kötelezettségének.

Az intézkedés során a rendőrség rendelkezésére álló információk nem merítették ki a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 17. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt, jelzési kötelezettséget megalapozó esetek egyikét sem, így mulasztás nem valósult meg, ezért az **észrevételt elutasítottam**.

17) Sérelemzte, hogy a rendőri intézkedés elleni panaszát kivizsgáló rendőr elfogult az ügyében, ezért kérte új előadó kijelölését.

Tekintettel arra, hogy panaszügyének előadója kapcsán a Panaszos bűncselekményre utalt, amelyről a hatáskörrel rendelkező ügyészség tájékoztatásra került, ezért az **indítványnak helyt adtam** és új előadó került kijelölésre.

18) Sérelemzte, hogy az ügyirat 117., 119., 123., 125., 131. és 207. oldalszámú irataiban foglalt kérelmei nem kerültek elbírálásra.

A 117. és a 119. oldalon szereplő kérelmek – egy *-n kelt panasz kiegészítés részeként – a testi kényszer és a bilincs alkalmazásával, valamint az előállítás jogszerűségével kapcsolatosak, melyek tekintetében a határozat a panasznak helyt adott, amelyet a bírósági felülvizsgálat eredményeként született ítélet nem érintett. A **kérelem teljesítését** ezért **elutasítottam**. Az ügyirat 123. és 125. oldalán szereplő kérelmek – egy újabb panasz kiegészítés részeként – egyrészt a rendőri bántalmazásra, másrészt a rendőri iratok valótlan tartalmára utalnak, melyek elbírálása büntetőeljárás hatálya alá tartozik, ezért e vonatkozásban a **teljesítést elutasítottam**. A Panaszos és a rendőrség között elhangzott telefonbeszélgetések hanganyagának beszerzésére irányuló kérelem teljesítésének **helyt adtam**. Az iratanyag 131. oldala a Panaszos által a Panasztestület részére feltett kérdéseket tartalmazza, amelyek megválaszolása ezen testület feladatát képezi, így a **kérelem teljesítését elutasítottam**. Az iratanyag 270. oldalán szereplő kérelem elbírálásának hiányát kifogásoló Panaszosi észrevétel teljesítésére nincs mód, tekintettel arra, hogy az egy – az Országos Rendőr-főkapitányság Hivatal Jogi Főosztály részére írt – irat üres hátlapja.

19) Sérelemzte, hogy a panaszt kivizsgáló rendőr nem tett büntető feljelentést az intézkedő rendőrökkel szemben, holott kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az intézkedő rendőrök valótlan jelentést tettek.

A kifogásban foglaltakra **figyelemmel voltam**, a hatáskörrel rendelkező ügyészség tájékoztatásra került, valamint a panaszügyben új előadó lett kijelölve.

20) Álláspontja szerint az országos rendőrfőkapitány és a panaszügy előadója bűnpártolást követett el.

A Panaszosi utalásra **figyelemmel voltam**, arról a hatáskörrel rendelkező ügyészség tájékoztatásra került.

21) Álláspontja szerint az ügyirat 59. oldalán szereplő, *-n kelt – az intézkedéssel kapcsolatban írt – rendőri jelentés több szempontból is valótlanságokat tartalmaz.

A rendőrségi iratok hitelességét megkérdőjelező utalásról való döntés büntetőeljárás hatálya alá tartozik, ezért az **indítványt elutasítottam**.

22) Sérelemzte, hogy nem került kivizsgálásra azon panasza, hogy a kapitányságon kérése ellenére nem vették jegyzőkönyvbe, hogy az intézkedéssel szemben panasszal él, annak során sérülései keletkeztek.

A **kifogást elutasítottam**, mert megállapítható, hogy a rendőrségi előállítás időtartamáról kiadott igazoláson rögzítésre került, miszerint az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal élt, továbbá, hogy az előállítás során sérülése keletkezett.

23) Kifogásolta, hogy kifejezett kérése ellenére az ügyirat teljes terjedelmében nem került részére megküldésre.

Az **indítványnak helyt adtam**, az ügyirat a Panaszos részére *-n elektronikus úton teljes terjedelemben megküldésre került.

24) Sérelemzte, hogy indítványa ellenére az általa megjelölt kamerafelvétel nem került beszerzésre azon valótlan hivatkozással, hogy ez irányú kérelmét késve nyújtotta be, a felvételek addigra törlésre kerültek. Ő a kérelmét *. és *. közötti időben vagy az Országos Rendőr-főkapitányság, vagy a * Rendőr-főkapitányság felé e-mail útján időben megküldte.

A **kifogást elutasítottam**, a hatóságnál nem került sor a megadott időintervallumban a Panaszos által hivatkozott kérelem érkeztetésére.

VI.

A rendőri intézkedés tárgyában – figyelemmel a Bíróság által hozott ítéletekben foglaltakra – a Panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

1. Indokolatlanul hosszú idő alatt történő helyszínre érkezés

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (2) és (3) bekezdései, valamint az intézkedéskor hatályban volt, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 195. § (4) bekezdése.

A panaszbeadvány szerint a Panaszos *-n miután telefonon rendőri segítséget kért, hogy gyermekét láthassa, a rendőrség „indokolatlanul 35 percet” várakoztatta őt a hidegben.

A kivizsgáló rendőri jelentés szerint a Panaszos tett bejelentést a Rendőrség segélyhívó számára, miszerint A VOLT ÉLETTÁRSA nem volt hajlandó őt beengedni a lakásba – bírósági végzésben foglalt – gyermekláthatás céljából. A bejelentés alapján a Rendőrkapitányság ügyelete

*-kor EDR rádión, nyílt forgalmazásban utasította a gépkocsizó járőrszolgálatot ellátó rendőröket, hogy jelenjenek meg a * utcában, mert onnan gyermekláthatási vitáról érkezett bejelentés. Ezt követően érkeztek meg a rendőrök a helyszínre.

A hivatkozott jogszabályhelyek alapján megállapítható, hogy a Panaszos bejelentése szerint a rendőröket intézkedési kötelezettség terhelte, hiszen felmerült annak a gyanúja, hogy a gyermek sérelmére kisebb súlyú jogellenes cselekményt követnek el, ezért a rendőrök a kapott utasítás szerint a helyszínen megjelentek.

Önmagában azon sérelmezett körülmény, miszerint a rendőrök a bejelentéstől számított 35 perc elteltével érkeztek meg a helyszínre, a rendőri intézkedést nem teszi jogszerűtlenné, figyelemmel arra, hogy a bejelentés egy kisebb súlyú jogellenes cselekményre irányult, ezért azonnali, haladéktalan intézkedést nem igényelt. A helyszínre érkezésig eltelt időtartam nem volt kiugróan aránytalan.

A leírtak alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

2. Gyermekláthatás akadályoztatása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 24. § (1) és (2) bekezdései, az intézkedéskor hatályban volt, a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (továbbiakban: Csjt.) 92. § (1) és (4)-(6) bekezdései.

A Panaszos állítása szerint a helyszínre kiérkező rendőrök bementek A VOLT ÉLETTÁRSA lakásába, azonban A VOLT ÉLETTÁRSA továbbra sem engedte meg, hogy a Panaszos a gyermekével találkozzon. A Panaszos sérelmezte, hogy a bírósági végzés felmutatása ellenére a rendőrök nem tették meg a szükséges intézkedést, tekintettel arra, hogy A VOLT ÉLETTÁRSA nem tudott semmilyen iratot felmutatni, amely alapján az adott időpontban nála lehetett a gyermek.

A Panasztestület a gyermekláthatás akadályoztatásával összefüggő sérelem kapcsán megállapította, hogy a rendőrök a Panaszost hiányos tájékoztatásban részesítették, illetve a feleket nem hívták fel a végzés betartására.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet:

A előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés tartalmazza, hogy a rendőröket a helyszínen a Panaszos fogadta, aki elmondta, hogy A VOLT ÉLETTÁRSA a közös gyermek láthatását akadályozta, amelyre vonatkozóan bírósági végzéssel rendelkezett.

A rendőrök a Panaszossal közösen A VOLT ÉLETTÁRSA meghallgatása céljából becsengettek a lakásba. A VOLT ÉLETTÁRSA a rendőröket beengedte, azonban a Panaszost nem, mivel ő a fenti címre bejelentve nem volt, ezért a Panaszos a folyosón maradt. A VOLT ÉLETTÁRSA meghallgatása és részére történő jogi felvilágosítás adása közben a Panaszos a folyosón folyamatosan kiabált, ütötte a bejárati ajtót. A VOLT ÉLETTÁRSA a jogi felvilágosítást tudomásul vette, a rendőrök pedig távoztak a lakásból. Ezt követően a rendőrök felvilágosították a Panaszost, hogy a gyermekelhelyezési probléma miatt a gyámhatósághoz kell fordulnia.

A Panaszos által készített hangfelvételekből megállapítható volt, hogy a Panaszost több alkalommal – a helyszínen és a szolgálati gépjárműben is – tájékoztatták arról, hogy a rendőrségnek az adott vita eldöntésére nincs intézkedési jogköre, hatáskörrel a gyámhatóság rendelkezik. A rendőrök azt tanácsolták a Panaszosnak, hogy telefonon próbálja meg elérni az illetékes gyámhatóságot, amely bővebb felvilágosítást tud adni számára, hogyan, milyen módon orvosolhatja problémáját. Ezt követően a Panaszos telefonbeszélgetést kezdeményezett, amely során a gyámhivatal kiértékelését kérte, illetve annak telefonszámáról érdeklődött. Egyben beszámolt arról, hogy a rendőrök ugyan a helyszínen vannak, de nem tették meg a megfelelő intézkedést. Majd újabb telefonbeszélgetést kezdeményezett, amelynek során a gyámhivatal telefonszámáról érdeklődött, miközben elmondta, hogy ilyenkor a *-n nincs senki, ezért kérte a központi gyámhivatalt. Ezt követően a Panaszos tájékoztatta az intézkedő rendőrök egyikét, hogy a kapott telefonszámot hívta, de azt nem vették fel.

Megállapítható, hogy a szülő és gyermek közötti kapcsolattartásra vonatkozó bírósági határozat végrehajtására a gyámhatóság rendelkezik hatáskörrel. Ennek alapján a helyszínen intézkedő rendőrök a kapcsolattartási jogvita eldöntésére nem rendelkeztek hatáskörrel. Erre tekintettel az intézkedő rendőrök jogszerűen és szakszerűen jártak el akkor, amikor a helyszínen megjelenve a Panaszost és A VOLT ÉLETTÁRSÁT meghallgatták, illetve részükre a szükséges jogi felvilágosítást megadták.

Megállapítható továbbá, hogy az intézkedő rendőröktől a jogérvényesítés módja tekintetében – tehát milyen kérelmet, milyen határidőn belül, hogyan kell benyújtani – bővebb felvilágosítás nem várható el, hiszen ezek olyan szakmai, gyakorlati kérdések, amelyek megválaszolása csak az adott területen dolgozó szakemberektől várható el.

A hangfelvételek tanúsága szerint a rendőrök együttműködő magatartást tanúsítottak akkor, amikor a Panaszos telefon útján próbálta felvenni a kapcsolatot a gyámhatósággal.

Mindezekre tekintettel az e körben előadott panasz alaptalan.

A Panaszos által a gyermekláthatás akadályoztatásával összefüggően – a határozat V. rész 4) pontjában foglaltak szerint – észrevételezte, hogy a rendőrök a helyszínen nem győződtek meg a gyermek holléte felől, nem hallgatták meg, illetve nem éltek jelzéssel a gyámhatóság felé.

Törvény a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai számára a gyermek családban történő nevelkedésének elősegítése, a kiskorú veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése érdekében együttműködési kötelezettség keretében megvalósuló kölcsönös tájékoztatást ír elő.

Mindezek alapján jelzési kötelezettség akkor keletkezik, ha a gyermek veszélyeztetettsége fennáll, illetőleg hatósági eljárást akkor kell kezdeményezni, ha a gyermek bántalmazása, súlyos elhanyagolása vagy egyéb más súlyos veszélyeztető ok áll fenn. Ilyen körülmény a rendőri intézkedés alkalmával nem állt fenn, így a rendőröket a gyámhatóság részére történő jelzési kötelezettség nem terhelte.

A kapcsolattartás szabályozása a szülők megállapodásával, egyezségével, vagy a gyámhatóság döntésével, illetve gyermekelhelyezési per esetén bírósági határozattal történik.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrök a szülők között fennálló vitába érdemben – hatáskör hiánya miatt – nem avatkozhattak be, illetőleg a jogi felvilágosításon túl érdemi intézkedést nem tettek, így a rendőri intézkedés nem vált jogszerűtlenné azáltal, hogy a helyszínen a gyermek holléte felől nem érdeklődtek, illetőleg őt nem hallgatták meg.

A Panaszos indítványainak előterjesztése alkalmával – a határozat V. rész 4) pontjában foglaltak szerint – előadta, hogy a gyermek az anyai nagyszülők által bezárva illetve lefogva volt a belső szobában.

Tekintettel arra, hogy a Panaszos a lakásba nem ment be, ilyen tartalmú közlést a rendőrök felé a helyszínen nem tett, továbbá állítását alátámasztó bizonyítékot nem szolgáltatott és ilyen az eljárás során sem merült fel, a panasz e tekintetben megalapozatlan.

3. Igazoltatás jogszerűsége

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 15. § (1)-(2) bekezdései, 19. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdésének a) pontja, a 29. § (2) és (4) bekezdései, a Szolgálati Szabályzat 25. § (1) bekezdése.

A Panaszos sérelmezte az igazoltatás jogszerűségét.

A megállapított tényállás szerint miután a Panaszos a lépcsőházat elhagyta, kaputelefonon szeretett volna beszélni gyermekével. Ezzel egyidőben a férfi rendőr igazolásra szólította fel, amelynek többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget. A rendőrök a „*Törvény nevében!*” szavak előrebocsátásával figyelmeztették, hogy amennyiben nem igazolja magát, úgy elő fogják állítani a Rendőrkapitányságra.

A Panasztestület az igazoltatás jogszerűségével összefüggő sérelem tekintetében kifejtette, hogy a Panaszos igazoltatásához megvolt a jogalap, mivel őt, mint bejelentőt igazoltatni is kellett volna, rögtön az intézkedés elején. Azonban a Panaszos igazoltatására egyfajta szankcióként, retorziós céllal került sor annak fényében, hogy a Panaszos személyazonosságának megállapítására nem az intézkedés elején, hanem azt követően – a

hangfelvételek alapján – legalább húsz perc elteltével, a társasház előtt került sor, miután a Panaszos szinte folyamatosan sérelmezte a rendőrök fellépését (illetve ennek hiányát).

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

Az igazoltatás célhoz kötött intézkedés. A rendőr azt a személyt igazoltathatja, akinek személyazonosságát meg kell állapítania. Az igazoltatás célja tehát az, hogy egyedileg azonosított személy vonatkozásában indokolt esetben eljárást lehessen kezdeményezni, majd jogerővel bíró egyedi hatósági döntést lehessen hozni. A mérlegelés – amelyet jogszabály biztosít – tehát az intézkedési szituáció összes körülményei alapján történik. Jelen esetben a rendőrök a helyszínen fennállt konfliktushelyzet kezelését követően a lépcsőház előtt kellő jogalap birtokában igazoltatták a Panaszost, amelynek végrehajtása nem volt jogszerűtlen, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

4. Intézkedés céljával kapcsolatos közlés elmaradása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése, a Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése.

A Panaszos sérelmezte, hogy amikor a rendőrök őt igazolásra szólították fel és megkérdezte, hogy miért kívánnak vele szemben intézkedni, mit követett el, választ a rendőröktől nem kapott.

Az intézkedés céljának közlése vonatkozásában a Panasztestület megállapította, hogy a helyszínen elhangzott rendőri kijelentéseket semmiképpen sem lehetett az intézkedés céljának a közléseként értékelni.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

A Panaszos által a helyszínen készített hangfelvételen jól hallható, hogy amikor a Panaszos megkérdezte az intézkedő rendőrtől, miért kívánja őt igazoltatni, az alábbi választ kapta: *„Mert intézkedés alá vontam.”*, *„Mert Ön hívott ki ide minket, ehhez van jogköröm.”*

A hangfelvétel tanúsága szerint elhangzott rendőri közlés bár nem volt részletes, ugyanakkor a Panaszos számára e közlés jelentése nyilvánvaló kellett, hogy legyen, tekintettel arra, hogy a Panaszos bejelentése alapján került sor a rendőri intézkedés kezdeményezésére, az érintettek meghallgatására és a részükre történő jogi felvilágosítás adására. E körülményre figyelemmel a hangfelvételen elhangzott rendőri közlést fogadtam el tényként azzal, hogy az intézkedés céljával kapcsolatos közlés a rendőrök részéről megtörtént, ezért a panasz erre vonatkozó része alaptalan.

5. Előállítás

5/a) Előállítás jogszerűsége

5/c) Előállítás időtartama

Figyelemmel arra, hogy a Bíróság ítéletével a határozatot csak a panaszt elutasító részében helyezte hatályon kívül, ezért az előállítás jogszerűsége és időtartama vonatkozásában

– melyek tekintetében a határozat a panasznak helyt adott – az ismételt elbírálást mellőztem.

5/b) Előállítás okával kapcsolatos közlés elmaradása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése és a 33. § (4) bekezdése.

A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem tájékoztatták az előállítás okáról.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben foglaltak szerint a rendőrök tájékoztatták a Panaszost arról, hogy igazolás megtagadása esetén őt elő fogják állítani. Mindezt a Panaszos által készített hangfelvétel is alátámasztja, amelyen hallható, amint az intézkedő férfi járőr közli a Panaszossal, hogy elő fogják állítani, mert nem igazolta magát.

A rendőri jelentésben foglaltak, valamint a hangfelvétel alapján megállapítható, hogy az előállítás okának közlése a Panaszos részére megtörtént, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

6. A testi kényszer és bilincs alkalmazásának jogszerűsége

7. A rendőrök hangneme

8. A hozzátartozó vagy más személy értesítésének hiánya

A Bíróság a határozatot csak a panaszt elutasító részében helyezte hatályon kívül.

Ezért a testi kényszer és bilincs alkalmazásának jogszerűsége, a rendőrök hangneme és a hozzátartozó vagy más személy értesítésének hiánya vonatkozásában – figyelemmel arra, hogy a határozat ezen panaszpontoknak helyt adott – az ismételt elbírálást mellőztem.

9. Személyes tárgyak elvétele, diktafonról készített felvételek törlése

A Panaszos állítása szerint miután megbilincseltek elvették személyes tárgyait, a mobiltelefonját, valamint diktafonját. Személyes tárgyait a kapitányságon sem adták vissza, telefonját, diktafonját „nyomkodták”, mert törölni akarták a rendőri „brutalitást” bizonyító hangfelvételt.

A Panaszos elmondása szerint a rendőrök a diktafonjával készített felvételeket törölték és az intézkedés során, a kapitányságon átadott, a beteg testvére nevére szóló Magyar Államkincstár által kiállított plasztikkártyát sem adták vissza.

A panaszt kivizsgáló rendőri jelentés tartalmazza, hogy az intézkedő rendőrök a Panaszostól nem vettek el személyes tárgyakat, a panaszlevélben említett diktafont sem. A Panaszos értéktárgyai – így mobiltelefonja és diktafonja – a beszállítás során és a Rendőrkapitányság

épületében is végig a közvetlen közelében (a szolgálati gépjármű hátsó ülésén), avagy a Panaszos farzsebében voltak. Amennyiben értéktárgyait a beszállítást követően elvették volna a Panaszostól, arról jegyzőkönyvet kellett volna készíteni, azonban ilyen jegyzőkönyv nem készült.

A kivizsgáló rendőri jelentés tartalmazza továbbá, hogy a Panaszos a gyorsabb ügyintézés miatt előállító helyiségbe nem került elhelyezésre. A személyazonosság megállapítása után az előállított személyek rögtön szabadíthatóak, így az előállítás idejét fölöslegesen nem növeli az adminisztrációs ügyintézés, mint az előállító helyiség nyilvántartásainak vezetése, a befogadás, a letéti jegyzőkönyv kiállítása.

Tekintettel arra, hogy a Rendőrkapitányságra történő beszállítást követően megállapításra került a Panaszos személyazonossága, illetőleg előállító helyiségbe nem került elhelyezésre, valamint figyelemmel azon körülményre, miszerint a Panaszos maga küldte el a Panasztestület részére az intézkedésről diktafonnal készített felvételeit, a rendőri jelentés közokirati minőségére tekintettel az abban foglaltakat fogadtam el tényként azzal, hogy a rendőrök a Panaszos személyes tárgyait és diktafonját nem vették el, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

10. Részrehajló rendőri intézkedés

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabály bír jelentőséggel:

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése.

A Panaszos állítása szerint az intézkedő rendőrök vélhetőleg elfogultak voltak volt élettársával kapcsolatban, mivel intim kapcsolatban állt az eljáró Rendőrkapitányság volt vezetőjével. A hangfelvételeken is hallható, ahogyan kérdőre vonta emiatt a rendőröket.

A Panaszos az általa előterjesztett indítványokban ismételten hangsúlyozta a rendőrök által foganatosított intézkedés részrehajló voltát.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés tartalmazza, hogy az A VOLT ÉLETTÁRSA lakásából kilépő rendőröket a Panaszos kérdőre vonta intézkedésük miatt, vélelmezve elfogultságukat, egyben követelve, hogy hozzák ki a lakásból gyermekét. Ezt követően a rendőrök a Panaszossal közölték, hogy illet nem áll módjukban tenni, egyben gyermekláthatással kapcsolatban részére jogi felvilágosítást adtak.

A leírtak alapján megállapítható, hogy a rendőrök intézkedésük során mind a Panaszost, mind a volt élettársat meghallgatták, részükre jogi felvilágosítást adtak.

Olyan körülmény nem merült fel, illetőleg a Panaszos sem közölt olyan konkrét tény, amely azt igazolta volna, hogy a vele szembeni intézkedés indokolatlanul hátrányosabb volt, ezért megállapítható, hogy a rendőri intézkedés részrehajlás nélkül került végrehajtásra, így a panasz e tekintetben alaptalan.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Mindezek alapján, illetőleg a Kp. 97. § (4) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk és a XXIV. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdése, 75. §-a, 83. § (1) és (2) bekezdései, XLVI. fejezete, 605. §-a, 608. §-a;
- a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdése, 39. § (1) és (6) bekezdései, 97. § (4) bekezdése;
- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9.§ (1) bekezdése;
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 35. § (1), (3) bekezdései, 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései, 81. § (1) bekezdése, 113. § (1) bekezdés a) pontja, 114. §-a, 116. § (1), (2) bekezdései, a 116. § (4) bekezdés a) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 42. §-a;
- a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 126. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdései, 13. § (1) bekezdése, 24. § (1), (2) bekezdései, 29. § (1) bekezdés a) pontja, (2), (4) bekezdései, 19. § (1) bekezdése, 15. § (1), (2) bekezdései, 20. § (2) bekezdése, 33. § (4) bekezdése, 13. § (2) bekezdése; 42. § (1), (2), (6), (7) bekezdései;
- Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 4. § (2) bekezdése, (3) bekezdés első mondata, 5. § (1), (2), (3) bekezdései;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § a) pontja;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 195. § (4) bekezdése;
- a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 92. § (1), (4), (5), (6) bekezdései;
- a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 17. § (1), (2), (3) bekezdései;
- a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 126. § (1) bekezdése.

Budapest, 2018. augusztus „   ”.

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány